

Nyíltan vagy zártan?

A programok fejlesztése rendkívüli iramban gyorsul: gombamód szaporodnak a jobbnál jobb programok, rengeteg bővítmény készül minden operációs rendszerhez. Azt hiszem, mindezt a Linux és más nyílt forrású rendszerek térnyerésének köszönhetjük. A forráskód hozzáférhetősége nagyon sok embert arra ösztönöz, hogy saját „gondolat kísérleteiket” is közlétegyék benne, ezzel is javítva a program minőségét, és esetleg bővítve a felhasználási területét. Egyes programokra sokan azt mondják, hogy „halvaszületettek”, a nyílt forrású világban azonban nem egyszer láthattuk, hogyan is támad fel halottaiból, ha nem is azonos néven és azonos feladattal, de a forráskód szintjén mindenképpen hasonlóan egy-egy ilyen projekt! Ha nincs a Linux, valószínűleg senki nem kezdett volna bele az OpenBeOS fejlesztésébe; a Linux sikerei ösztönzően hatnak az emberekre, a BeOS-rajongók pedig nem tétlenkednek, úgy döntöttek, hogyha a kedvenc rendszerük fejlesztése megszűnik, készítenek maguknak egy nyílt forrásút. Gondoljunk csak bele, hol tartanánk ma a nyílt forráskód nélkül? A Microsoft operációs rendszerei teljeséggel eluralkodtak volna kicsiny bolygónkon, mindenki az önző harácsoló programírási gyakorlatnak behódolva alkotna nap mint nap, és bizony kemény pénzeket kellene leszurkolni minden egyes programért. Azt hiszem, a Linux mindenki számára hatalmas nyereség. A mostani programozópalánták ebbe a szabad világba születnek, így számukra már természetes lesz a forráskódok megosztása (hacsak el nem szegődnek a sötét oldalra). E szabadság egyik nagy kérdése és veszélye a töredezettség. Hogy mire is gondolok: Linux-változatból nagyon sok van, a <http://linuxlinks.com> adatai szerint a Linuxnak 285 változata létezik – ezek vagy egyedi területet fednek le, vagy „csak” egyszerű Linux-kiadások. Ez egyfelől jó, mivel így nagyon sok tapasztalatot lehet összegyűjteni, de elbizonytalanítja az embereket. Az első nagy kérdés, amit minden Linuxra vágyó felhasználó feltesz: melyiket is válasszam? Érdeemes egy sokak által használt változatot beszerezni, mivel így valószínűleg sokkal hamarabb fogunk segítséget kapni, mintha egy szinte teljességgel ismeretlen Linuxot használnánk. A másik szempont az lehet, hogy közeli ismerősünk melyik változatot használja, mivel ha mi is ugyanazt használjuk, legalább a kezdeti nehézségeken át tud bennünket egy olyan ember segíteni, aki ismer minket, és ez bizony a dolgok elmagyarázása során aranyat érhet. A jövő mindenképpen a nyílt forrásé, remélem, ezt mihamarabb mindenki a magáénak fogja érezni, mert ennek a fejlődésnek semmi nem állhatja útját.

E heti nyertes linuxos viccünk:

Gyorstalpaló Jedi-képzés debianosok számára:

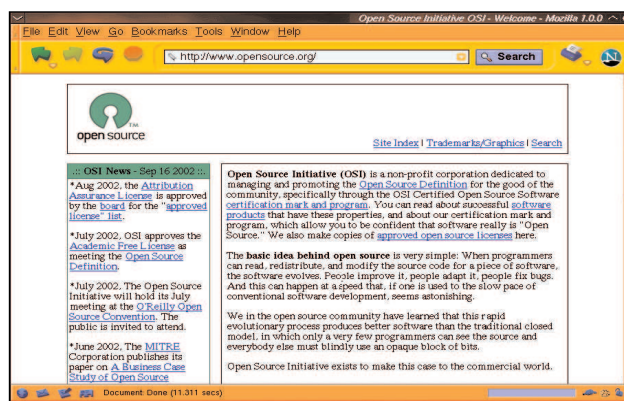
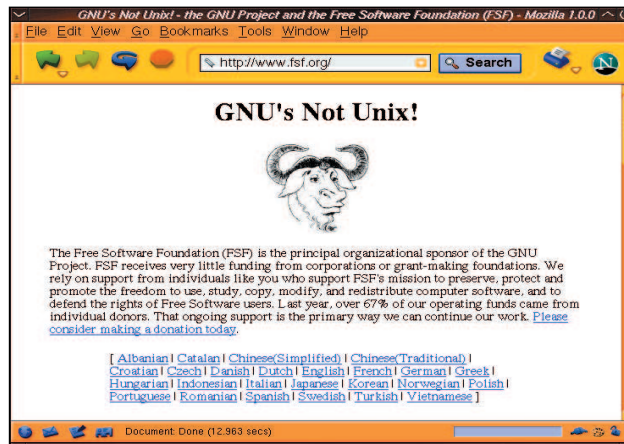
```
#apt-get install fenykard
```

 Ha a sötét oldalhoz szeretnének tartozni, a következőképpen változik a parancs:

```
#apt-get install -d fenykard
```

```
#dpkg -i --dark-force
```

```
→ /var/cache/apt/archives/fenykard.deb
```


Mint azt a Programvadászat oldalon is írom, kérek minden olvasót, hogyha valamit a CD-mellékleten szeretne látni, írja meg a cd@linuxvilag.hu címre a Programvadászatban megadott formai követelményeknek megfelelően. Nos, ennek fényében (fénykardjában) biztosíthatok mindenkit, hogy senki sem fog unatkozni a Linux háza táján, és reméljük, valaki tényleg elkészíti a fénykardcsomagot, és mindenki Linuxjédivé válhat (természetesen csak azok, akik leküzdik az olyan megpróbáltatásokat, mint a csomagfüggőségek erdeje).

Csontos Gyula
 (Csontos.Gyula@linuxvilag.hu)
 a Linuxvilág szakmai és CD-szerkesztője.
 Szabadidejében szívesen mászik hegyet és kerékpározik.

Helyreigazítás

Az előző számunkban megjelent Egy kis térinformatika című cikk szerzője a tartalomjegyzék állításától eltérően Tóth Béla volt. Az érintettektől és olvasóinktól elnézést kérünk.